

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218206341
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1218206341.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., o sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanej: N. D., R.. XX.XX.XXXX, D. T. XX, D., o zaplatenie 970,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.02.2019, č.k.26Csp/116/2018-58, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa zrušuje a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok I) a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne zdôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 1,2, § 9 ods. 6, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 34, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1,3, § 43a ods. 1, § 44 ods. 1,2, § 46 ods. 1, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. a) zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že nemal za preukázané, či medzi stranami došlo k platnému uzavretiu zmluvy, nakoľko nemal za preukázané, či žalovaná prijala nový návrh žalobcu na uzavretie zmluvy. Z obsahu zmluvy nemal za zrejmé, čo je predmetom zmluvy, za akých podmienok a čo žalobca žalovanej poskytol. Poukázal na to, že vo formulári sa dohoda o poskytovaní služieb spomína iba v súvislosti s predpokladanou výškou splátky, pričom z listinných dokladov nevyplýva záver o jej uzavretí. Na základe uvedeného ustálil, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. akejkoľvek inej zmluvy. Keďže nedošlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy a žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ustálil, že strany sú si povinné vydať to, čo si navzájom plnili, a to titulom bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z toho, že žalobca poskytol žalovanej sumu 1080 eur a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 558,24 eur, zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 521,76 eur spolu s úrokom z omeškania.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 7,54%, s tým, že o výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), a h) C.s.p.. Uviedol, že i keď nepredložil dohodu o poskytovaní služieb, neznamená to, že postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko tento dokument nemal vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným v žalobe rozhodný význam. Mal za to, že svoju dôkaznú povinnosť si

splnil. Súd prvej inštancie ho nevyzval na predloženie ďalších dôkazov, čím nebola splnená požiadavka zachovania zásady spravodlivého súdneho procesu a bola mu tak konaním súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Poprel, že by nezapočítanie odplaty za uzavretie Dohôd o poskytovaní služieb malo spôsobiť nesprávnosť výpočtu RPMN. Uzavretie predmetnej dohody bolo dobrovoľné, rovnako tiež následné platenie pravidelného mesačného poplatku. Poukázal na ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Vzhľadom k uvedenému považoval právne závery súdu prvej inštancie za nesprávne a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a v tejto časti žalobe vyhovel a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne.

7. Podľa § 150 ods.1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p., na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

9. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. Podľa § 297 C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a)sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b)ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. V podanom odvolaní odvolateľ namietal, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom odňal právo konať pred súdom, čo naplnilo odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanej bola žaloba spolu s prílohami doručená v zmysle ust. § 116 ods. 2 C.s.p., žalovaná sa k žalobe nevyjadрила a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnila ani nepoprela. Vzhľadom k uvedenému prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 151 ods. 1 C.s.p., t.z. že skutkové tvrdenia strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nespornosť tvrdení je dôležitou pre hodnotenie vykonaného dokazovania a skutkového zistenia stavu, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Ust. § 177 ods. 1 C.s.p. ukladá súdu na prejednanie veci samej nariadiť pojednávanie, čo je vyjadrením zásady ústnosti a bezprostrednosti konania. Pričom výnimkou z tejto zásady je ust. § 177 ods. 2 C.s.p. a ust. § 297 C.s.p., ktoré umožňujú súdu v prípade splnenia stanovených podmienok pojednávanie nenariadovať. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 C.s.p.. Citované ustanovenie umožňuje súdu nenariadiť vo veci pojednávanie za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok a to, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Preto, ak mal súd prvej inštancie za to, že sú splnené všetky podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b) C.s.p.), medzi ktoré patrí aj nespornosť skutkových tvrdení strán, jeho zamietajúce rozhodnutie, ktoré založil na nepreukázaní tvrdených skutočností, je v rozpore so zásadou vyjadrenou v ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. V prípade, ak mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia žalobcu nie sú dostatočné, mohol postupom podľa ust. § 150 ods. 2 C.s.p. požiadať žalobcu o ich doplnenie a nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie (§ 177 ods. 1 C.s.p.). Súd prvej inštancie tak mal dbajúc na zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktorom mohol žalobca predniesť žalobu, na ktorom by súd postupom podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné, čo malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Zisteným nesprávnym procesným postupom, tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi

uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. S ohľadom na uvedené zistenie, bolo nadbytočným posudzovať opodstatnenosť ostatných žalobcom uplatnených odvolacích námietok. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné poukázať na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie v bode 29, 30 a 31 je v rozpore s výrokom rozhodnutia vo veci samej.

12. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie pri opätovnom posudzovaní uplatneného nároku žalobcu dôsledne vyhodnotiť, či strany sporu využili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

13. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).